

[Kim Behnke]

Jeg kan tage mit udgangspunkt ganske lokalt, nemlig fra vores danske Jyllands-Posten, der mandag den 23. juli 1990 bragte en halvsideartikel under overskriften: »Tørre tal om vores klima – drivhuseffekten har ikke vist sig«.

Men andre end Jyllands-Posten har beskæftiget sig med det. Der er en herre, der hedder Frederick Seitz – han er tidligere præsident for det amerikanske videnskabernes akademi. Han siger, at han beklager, at politikerne lokkes til at tage beslutninger på fejlagtigt grundlag vedrørende drivhuseffekten.

Tidsskriftet Nature har i en leder skrevet, at de beklager, at IPCC-rapporten – IPCC er til orientering FN's klimapanel – er blevet accepteret så ukritisk. Stabens arbejde er simpelt hen dårligt udført, siger Nature.

Tidsskriftet Science har i en leder skrevet: Vi udtrykker stærk tvivl om drivhuseffekten. Vi anslår, at en fordobling af CO₂-koncentrationen vil tage 200 år og ikke 50-70 år, som de fleste klimamodeller opererer med.

En herre, der hedder Patrick Michaels fra University of Virginia siger, at nye målinger over den nordlige halvkugle ingen opvarmning viser de sidste 55 år. Vi må konkludere, at den globale opvarmning ikke foregår.

Max Planck-instituttet og universitetet i Hamburg fortæller, at tyskernes massive forskningsprogram anslår temperaturforøgelser i år 2015 til bare 0,3°, og det vil give havstigninger på mellem 1,5 og 2,3 cm.

Thomas Carl, som er direktør for National Oceanographic & Atmospheric Administration, siger: Jeg må henvise til, at skylag, som opstår som følge af højere temperatur, der jo giver mere vandfordampning, kan virke stabiliserende, og jeg må konkludere, at drivhuseffekten kan vise sig at være minimal eller til og med godartet.

For at det hele ikke skal være amerikanere og tyskere, så har jeg såmænd også et citat fra en russer, nemlig en, der hedder Mihail Budjko. Han er medlem af IPCC, som jo stadig væk er FN's klimapanel. Han konkluderer, at drivhuseffekten totalt set kan have en positiv og ikke en negativ virkning.

Men disse få, men velvalgte citater er såmænd kun et udpluk af 26 tilsvarende fra førende tidsskrifter og førende videnskabsmænd inden for området. Derfor og ikke blot på grund af en – nogle kunne fristes til at sige blåøjet –

Fremskridtsholdning tror vi ikke på drivhuseffekten, og vi tror heller ikke på, at man derfor skal gøre noget som helst ved CO₂-emissionen.

Derfor vil min indgangsvinkel til denne debat være, at for os er det en pseudodebat, for vi mener slet ikke, at der er noget problem, som der skal gøres noget som helst ved.

Men der er jo nogle, der har fremsat forslag, der er endda hele tre partier, og så er vi jo nødt til at se lidt på det, inden det hele løber af sporet. Derfor må vi for det første spørge: Hvordan man har tænkt sig at måle denne CO₂-emission? Jeg ved godt, at man nogle steder i verden gør det, at man regner kulstofindholdet i de pågældende produkter ud.

Men formålet med det her er jo, at folk skal opfinde ting, der er i stand til at formindske CO₂-emissionen, og med den måde, den offentlige sektor, administration osv. arbejder på i Danmark, er vi meget bekymrede for, at den smedemester eller den kemiker, der finder på noget, som måske er ganske genialt, kan blive udsat for nøjagtig det samme som den kendte sag med manden, der lavede den geniale ventilator, nemlig at det blev syltet, indtil manden var død. Og de får aldrig nogen sinde deres CO₂-regning gjort mindre, simpelt hen fordi man i det offentlige system ikke vil acceptere, at CO₂-emissionen er blevet mindre.

Så er der diskussionen om, hvad der egentlig er produktionsvirksomhed, og hvad der er servicevirksomhed. Nu har vi tidligere i dag beskæftiget os meget med skotøjsfabrikanter og skotøjshandlere. Hvad vil man fra forslagsstillerne gøre? Ja, hvis det er en decideret fabrik, der fremstiller skotøj, så er det så dejlig nemt; så er det en industrivirksomhed, der ikke skal pålægges CO₂-afgift. Men hvis man nu har en skotøjshandel eller, som det hed i gamle dage, er skomager, der selv fremstiller skoene ude i sit baglokale, så er den skotøjsfremstilling, som rent faktisk finder sted dér, jo en del af en servicevirksomhed, og så skal man betale CO₂-afgift. Der vil komme tusinder, nej, titusinder af sager, hvor der er nogle, der skal sidde og afgøre, om man nu er handel eller man er service, om CO₂-afgiften er korrekt anslået eller ej, og alt sammen kræver det, at det er den offentlige sektor, det er statsapparatet, det er embedsmændene, der skal sidde og træffe de afgørelser. Og det er vi ikke trygge ved.